

ρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἥσ-
σονι καὶ βεβαίῳ τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος.

νίκη. Νίκη, victory, Ξενοφάνης 2.1 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι
ποδῶν νίκη ν τις ἄροιτο. Πρβλ. νικᾶν.

νοεῖν 1. Νοῶ/συλλαμβάνω μὲ τὸν νοῦ, apprehend/perceive
by the mind, Ξενοφάνης 24 οὖλος ὄρᾱ, οὖλος δὲ νοεῖ, οὖλος δέ
τ' ἀκούει Παρμενίδης 2.2 αἴπερ ὁδοὶ μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆ-
σαι 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστίν τε καὶ εἶναι 6.1 χρὴ τὸ λέγειν τε
νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι 8.8-34-36 οὐδ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐάσω φα-
σθαι σ' οὐδὲ νοεῖν ... ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἔστι
νόημα. οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφασισμένον ἐστίν, εὐρήσεις
τὸ νοεῖν Ἐμπεδοκλῆς 3.12-13 μήτε τι τῶν ἄλλων, ὁπόση πόρος
ἐστὶ νοῆσαι, γυίων πίστιν ἔρυκε, νόει δ' ἡ δῆλον ἕκαστον
Δημόκριτος 11.9 μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ λεπτότε-
ρον <δέη ζητεῖν, τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη ἄτε ὄργανον ἔχουσα
τοῦ νοῦ σαι λεπτότερον> 143 ὅσα τις ἂν νόησαιο Μητρό-
δωρος 2 πάντα ἐστίν, ὃ ἂν τις νοήσαιο. || **νοεῖσθαι.** Φιλόλαος 4
καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἷόν τε
οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε γνωσθῆμεν ἄνευ τούτου Δημόκριτος
129 φρενὶ θεῖα νοῦνται. || **νοητός.** Διανοητός, apprehensible,
Παρμενίδης 8.8 οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητὸν ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι.
Πρβλ. αἰσθάνεσθαι γινώσκειν, διανοεῖσθαι, ἐννοεῖσθαι, ἐπίστασθαι,
συνιέναι, φρονεῖν 2. Ἔχω κατὰ νοῦ/σκέπτομαι νά, have in mind/
intend to, Ἐμπεδοκλῆς 84.1 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων
ὠπλίσσατο λύχρον χειμερίην διὰ νύκτα.

νόημα (τύπ. νοῦμα) 1. Νόηση/νοῦς, intelligence/thought,
Ξενοφάνης 23.2 εἷς θεός, ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὔτι
δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὐδὲ νόημα Παρμενίδης 16.4 τὸ γὰρ
αὐτὸ ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ
παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 105 αἵματος ἐν πε-
λάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος, τῇ τε νόημα μάλιστα κικλή-
σκεται ἀνθρώποισιν· αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόη-
μα 110.10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόημα τοις αἴσαν.
Πρβλ. πραπίδες, φρόνησις 2. Νοητική ἐνέργεια/σκέψη, mental

activity/thinking, Παρμενίδης 7.2 ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα 8.34-50 ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὔνε-κεν ἔστι νόημα ... ἐν τῷ σοι παύω πιστόν λόγον ἡδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης. Πρβλ. μέριμνα, νοῦς, νόησις, φρήν, μῆτις.

νόησις. Νόηση/νοῦς, intelligence/mind, Διογένης 3.2 οὐ γὰρ ἂν ... οἷόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν 4.3 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. καὶ τοῦτο αὐτοῖς καὶ ψυχὴ ἐστὶ καὶ νοήσις 5.1-8-21 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νοήσιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ... πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιος εἰσιν ... τὰ ζῶα ... οὔτε ιδέαν ἀλλήλοις εἰκότα οὔτε δίαιταν οὔτε νόησιν. || Διογένης 5.23 ὅμως δὲ πάντα τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὁρᾷ καὶ ἀκούει, καὶ τὴν ἄλλην νοήσιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντα. Πρβλ. νόημα, νοῦς.

νομίζεσθαι 1. Συνηθίζεται/ἰσχύει ὡς ἔθος, it is customary, Ξενοφάνης 2.13 ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται Ἡράκλειτος 14 τὰ γὰρ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστὶ μνεῦνται **2.** Νομίζομαι/θεωροῦμαι, be considered, Παρμενίδης 6.8 οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενόμισται κοῦ ταῦτόν, πάντων δὲ παλίντροπός ἐστι κέλευθος Ἐμπεδοκλῆς 17.22 ἥτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἔμφυτος ἄρθροις. || **νομίζειν.** Νομίζω/πρεσβεύω, believe, Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες. || **νομίζον.** Κοινὴ πεποίθησις, common conviction, Δημόκριτος 278.9 τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

νόμιμον 1. (τὸ) Δίκαιον, (the) Law, Ἐμπεδοκλῆς 135.1 ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυμέδοντος αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς **2.** Νόμιμον, lawful, Δημόκριτος 174 ὁ μὲν εὐθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ἔπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔρρωται καὶ ἀνακηδής ἐστιν.

νόμος 1. Νόμος, law, Ἡράκλειτος 33 νόμος καὶ βουλῇ πείθεσθαι ἐνός 44 μάχεσθαι χρή τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρή τῷ ξυνῷ